

**Nokkur
gullfalleg ljóð
sem Jósefínan sjálf
hefur frumort**

(2. útgáfa aukin mjög
og endurbætt)

I. Kapítuli: Fagnaðarljóð

Ég er glöð á góðum degi
því glóbjört strýkur hár á kinn
sólin heit á sumarvegi
og sett er mjólk á diskinn minn.

Kom ég þar sem könguló
kát í vefi löngum bjó,
afla- fékk hún föngin nóg,
flugur veiddi, söng og hló.

II. Kapítuli: Jólasálmar

Jólakalkún, jólanaut,
jólamjólk í krúsina,
jólaostinn, jólagraut,
jólatréð og músina.

III. Kapítuli: Tregróf

„Mjög er hljótt í söngva sæti“
sorgir mæða líf og önd
- fagarar steikur, fiðrað æti
farið burt í önnur lönd.

Í vesturheimi Whitney söng
- valt er lánið manna -
ævi sumra ekki löng
eins og dæmin sanna.

Gengið yfir gjallarbrú
- gnauða él og vindur hvín -
hefðardama hefur nú
- höfði drúpir Jósefín.

IV. Kapítuli: Breiðfjörð

Á sunnu kveikja, himinháa,
- horfði ég með augunum -
út um svala unni bláa
eld í bárulaugunum.

Veiðihárin vindar greiða
valsar knár úr húsunum
-fjörðinn klár við Brandur Breiða-
brátt nær árans músunum.

V. Kapítuli: Sléttubönd

Tíkur, hunda, sussum svei,
sumir vini kalla.

Slíkur vaðall, fussum fei,
fólki sæmir varla.

Kvæða hnoðu væna vatt
vafða kynngi fræða.

Gæða sléttu böndin batt
bærði stýrið læða.

Brennur sólin, ýfist unn,
eldar fylla voga.

Rennur oní græðis grunn
grænar öldur loga.

Létu rímna skeiði, skott
skýrleiks, hleypir læða.

Sléttu böndin flækir flott
flóka þæfir kvæða.

VI. Kapítuli: Matvæli

Lausn ég hef á lífsgátunni loksins fundið
í rím og rétta stuðla bundið.

Kisur þurfa camembert og hvítan fiskinn,
maribo og mjólk á diskinn.

Um herta ýsu er sannleikur og segin saga
að hún kætir munn og maga
mest af öllu þessa daga.

Ég hef fundið furðumikla og feikistöra
ljúffenga með lykt ágæta
lifrarpylsu mjög dýrmæta.

Mjög er hún með mjólkursopa í morgunsárið
fallin til að gleðja góminn
góður finnst mér líka rjóminn.

Líst mér jafnan ljúffengt mjög og lystaukandi
flest sem hér á borð er borið
en best af öllu finnst mér slorið.

Sæl og glöð ég sofið hefi svefni værum
dreymt um ýsu og yndislega
osta'og krásir alla vega.

Í draumnum var ég valhoppandi um veiðilendur
rakst á mikinn músaskara
og margar þeirra át ég bara.

VII. Kapítuli: Tíðarfar

Út við naustin endalaust
ýlustráin vola,
því komið haustið kaldri raust
kveður austangola.

Hvorki nær í trýn né tær
og tæpast hlær á róli sín
gjólan ær með kaldar klær -
ég kúri vær í bóli mín.

Ofan gefur snjó á snjó
snjóað hefur - rófan mín -
úti skefur yfrið nóg
inni sefur Jósefín.

Inn ég smó með kalda kló
því Kári hló með grimmum hvofti
og útií snjó hann illur gó
yfrið nóg í dimmu lofti.

Þetta skeður ansi oft
og enga gleður böll og þraut
þá illsku meður ýfa loft
önug veður, köld og blaut.

Nú er kreppa og eymdarár
illa vært í landi
úfinn jökull öskugrár
„eldi spýr og sandi“
með ýlfri ljótu úti stár
óláns-tíkarfjandi
um allar jarðir ógn og fár
eiga hund í bandi.

Lífs um angurs víðan vang
voða blautt er þessa daga
og veðurspáin virðist lang-
versta heimsins raunasaga.

VIII. Kapítuli: Pólitísk ljóð

Sauðfj árbændur mikils met
og malandi þeim lofgjörð færi
enda þurfa kisu ket:
kótelettur, hrygg og læri.

Þegar Villi kyssir Kötu
klappa saman lófunum
allir Bretar úti' á götu
eða dilla rófunum.

IX. Kapítuli: Bessastaðafressið

Í sviðsljósinu kampakátur
kosta sinna telur gnægð:
Segist vera lítillátur
og leiðast þessi mikla frægð.

X. Kapítuli: Illar skepnur

Ráðin brugga hundar hér,
heldur skuggalegir drellir.
Af þeim stuggur stendur mér,
styr og uggur kisu hrellir.

Þótt rakkar góli rómi ljótum,
rummungs dóli úti fól,
í gulum kjól á fimum fótum
fetar sól um laut og hól.

XI. Kapítuli: Jósefínan sjálf

Víst er slyng á vísnápingi
vafin kynngi rófan mín,
ljóðin hringhend lengi syngi
-læðan yngis- Jósefín.

Hundar hrín' á marga máta
meður trýnin eigi frýn
og Jósefínan kampakáta
klóna brýnir upp á grín.

Ein ég lá og út á ská
auga fránu renndi, þá
fugla sá ég fara hjá
flugi á um loftin blá.

XII. Kapítuli: Egyptaland

Þangað liggur leiðin mín
sem læðist ég í gulum draumi.
Kattarandinn óðul sín
á þar fjarri heimsins glaumi.

Ég var að snöfla í garðinum og fann ævaforan menningar-
arf, egypskt kvæði sem hefur verið þýtt á gelísku og bor-
ist á Akranes með írskum landnámsmönnum og varðveist í
garðinum mínum.

Nefið mitt í tætlur tana
tölti útí gula sól
hitti Koff og Kikkilana
og kindur uppá grænum hól.

Þessi fundur rennir styrkum stoðum undir þá tilgátu mína
að Kikkilani og Koff, sem eru þekktir úr fornum kveðskap,
hafi í raun verið egypskir hefðarkettir. Mjá, mjá og úllen
dúllen doff.